

Vår dato
08.01.2016

Vår referanse
15/00301-2

Saksbehandler
Vidar.L.Haanes@mf.no

Deres referanse
15/5197-

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep
0032 Oslo

Svar på høring - Forslag til endring i forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning

Vi viser til høringsbrev av 03.11.2015 og vil fra Det teologiske Menighetsfakultet (MF) komme med følgende kommentarer:

MF støtter generelt departementets forslag om skjerpete krav til akkreditering, både for mastergrad, doktorgrad og institusjonskategori. Det er samtidig avgjørende at ikke dette sterkere fokus på kvalitet bidrar til å svekke institusjonenes autonomi.

Vi støtter kravet for å bli akkreditert som høyskole, å skulle ha uteksaminert bachelorkandidater i tre år. Men vi savner en tydeligere beskrivelse av nødvendig nivå for bachelorgraden og en klarere innholdsbestemmelse av kravene for akkreditering som høyskole. For å synliggjøre betydningen av høyskoler med studieprogrammer av høy kvalitet, ikke minst profesjonsutdanninger, burde det i en slik forskrift også vært beskrivelser av «en god høyskole». Ettersom dette mangler, er det heller ikke umiddelbart tydelig hva som skiller en akkreditert høyskole på den ene side fra en vitenskapelig høyskole eller et universitet på den andre side. For heller ikke kategorien «vitenskapelig høyskole» er eksplisitt beskrevet. Gruppen av de tradisjonelle vitenskapelige høyskoler har en rekke ganger påpekt at «vitenskapelig høyskole» ikke er en mellomkategori på veien mellom høyskole og universitet, men nettopp en monofakultær universitetsinstitusjon. Det bør nå utformes en beskrivelse av hva en vitenskapelig høyskole skal være, for å unngå en videre utvanning av denne institusjonskategorien. På et område synes denne distinksjonen å ligge implisitt under departementets formulering, nemlig i forslaget om at en institusjon som søker om akkreditering som vitenskapelig høyskole må dokumentere at doktorgradsprogrammet er godt dekkende for institusjonenes faglige profil. Vi støtter derfor denne presisering eller innstramming av gjeldende forskrift.

Til punkt 4.3 vil MF kommentere at det ligger en viss spenning i de allment anerkjente krav til en doktorgrad, som en spesialisering på et smalt felt, og departementets beskrivelse av faglig bredde. Ved en velvillig tolkning kan vi forstå behovet for å sikre tilstrekkelig bredde i et doktorgradsprogram, at selve programmet er sikret gjennom et faglig sterkt og tilstrekkelig bredt fagmiljø, og ikke utgjør kun en smal nisje i gjeldende fag. Likeledes kan det være å ønske at den enkelte doktorgradskandidat har en tilstrekkelig bredde i sin fagportefølje. Men vi vil advare mot at dette nedfelles som krav til den enkelte kandidat. En doktorgrad skal fortsatt være en spesialisering, om nødvendig smal – selv om fagmiljøet som tilbyr doktorgradsprogrammet bør ha en viss bredde.

I tre saker bes det om institusjonens preferanse mellom to alternativer. Den første saken gjelder vurdering av bredde og antall ansatte i akkreditering av mastergradsstudier. Vi støtter det generelle anliggendet at kvalitetskravene bør settes høyt. Samtidig er det vanskelig å sette generelle tall for masterstudier fordi institusjoner og tilbud er svært forskjellige. Dette innebærer at det tidvis vil kunne være samfunnsnyttige studieprogram av høy kvalitet som drives med et lavere antall ansatte enn det som foreslås i høringen (minst tolv årsverk). Vi støtter derfor alternativ 1 fordi institusjoner og studietilbud er svært forskjellige og dette vil gi best fleksibilitet. Studiestedene vil da måtte begrunne konkret at de har nok ressurser til å tilby den mengde undervisning og veiledning det aktuelle antall studenter trenger på høyt nok nivå i de fagfeltene som dekkes.

Når det gjelder krav til akkreditering for doktorgradsstudier eller akkreditering av institusjoner, vil vi i utgangspunktet mene at kvalitative krav er tilstrekkelige. På den annen side har man flere eksempler fra tidligere år på regionalt politisk press i akkrediteringssaker. Man kan derfor spørre om man slik er sikret større grad av likeverdighet ved å beholde kvantitative krav til fagmiljø for doktorgradsstudier, da som et minstemål på et fagmiljø som uansett må vurderes også ut fra de angitte kvalitative krav. Alternativ 2 kan gjøre det lettere å sikre et jevnt høyt nivå. Det samme gjelder akkreditering av institusjoner.

MF har likevel kommet til at vi anbefaler alternativ 1, ettersom det eksplisitt uttrykkes at utgangspunktet for den helhetlige vurdering er at alle krav i lover og forskrifter er fylt.

Med hilsen for
Det teologiske menighetsfakultet

Vidar Leif Haanes
rektor

Brevet er elektronisk godkjent og derfor ikke signert.